Dosarul nr. 1r-12/2026 I instanţă
Nr. PIGD 1-25168592-05-1r-22012026 Judecător Sofia
Ghidirim

Judecătoria *****

D E C I Z I E
În numele Legii

02 aprilie 2026
mun.Comrat

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Comrat
în componenţa:
preşedintele completului, judecătorul Mironov Andrei
judecătorii Hudoba Valeri şi Colev Grigori

judecând fără prezența părților la proces, în ordine de recurs, recursul declarat de avocatul Anatolie Casap în interesele inculpatului Nebunelea Iurie Alexei împotriva sentinței judecătoriei ***** din 19 decembrie 2025, adoptată pe cauza penală în privința lui:

> **Nebunelea Iurie Alexei,** IDNP *****, născut la 27 mai 1969, originar și domiciliat în r-l ***** s.Batîr, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, studii medii incomplete, supus militar, căsătorit doi copii minori la întreținere, ne angajat în câmpul muncii, zilier, nu se află la evidența medicului narcolog, și a medicului psihiatru, nu deține grade de calificare sau distincții de stat, fără antecedente penale, posedă limba de stat,

învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (5) din Codul penal al Republicii Moldova.

Cauza penală s-a aflat pentru judecare în prima instanţă la judecătoria ***** de la data de 03 decembrie 2025 până la data de 19 decembrie 2025. (f.d.89, f.d. 106-107)

Judecătoria ***** a pronunţat sentinţa la data de 19 decembrie 2025. (f.d. 106-107)

Cauza penală a parvenit pentru judecare în ordine de recurs la Curtea de Apel Sud sediul Comrat la data de 22 ianuarie 2026. (f.d. 116)

Audiind raportul judecătorului pe fondul cauzei, în baza materialelor din dosar și argumentelor scrise prezentate de părți,

A C O N S T A T A T:

<u>În fapt:</u>

Prin sentința Judecătoriei ** din 19 decembrie 2025,*** Nebunelea Iurie Alexei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) din Codul penal și a fost condamnat, în baza acestei norme legale, cu respectarea prevederilor art. 80[1] din Codul penal, la pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 din Codul penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, cu condiția ca, pe durata termenului de probațiune, condamnatul să nu săvârșească o nouă infracțiune și să îndreptățească încrederea acordată printr-o conduită exemplară.

În conformitate cu art.90 alin.(6) lit.a) Cod penal, se obligă condamnatul Nebunelea Iurie Alexei:

-să nu-şi schimbe domiciliul şi/sau reşedinţa fără consimţământul organului competent;

-să participe la programe probaţionale, pe durata termenului de probaţiune stabilit.

Potrivit art.261 Cod de executare, executarea sentinţei privind suspendarea condiţionată a pedepsei, precum şi supravegherea respectării obligaţiilor stabilite, se asigură de către organul de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul condamnatul.

În temeiul art.176 Cod de procedură penală, se aplică în privinţa condamnatului Nebunelea Iurie Alexei măsura preventivă a obligării de a nu părăsi ţara, cu menţinerea acesteia până la definitivarea sentinţei.

S-a încasat de la condamnatul Nebunelea Iurie Alexei, în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în sumă de 45,90 (patruzeci și cinci lei 90 bani) lei. (f.d. 106–107)

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, instanţa de fond a reţinut, că la data de 11 noiembrie 2025, în jurul orei 14:30, inculpatul Nebunelea Iurie Alexei, fără a deține permis de conducere, încălcând prevederile pct.10 lit.a) și pct.14 lit.a) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.357 din 13.05.2009, după ce a consumat băuturi alcoolice și conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, s-a urcat la volanul mijlocului de transport de model „Opel Corsa”, cu numărul de înmatriculare RS AJ-010, deplasându-se pe o stradă din satul Batîr, raionul *****.

Din cauza deplasării haotice și a pericolului creat pentru traficul rutier, inculpatul a fost stopat pentru verificare de către agentul superior al poliției Crețu Vasile, SSS al SP nr.2 Selemet al IP *****. În cadrul verificării, inculpatul a comunicat că nu deține permis de conducere, acte de identitate sau documente pentru mijlocul de transport, iar de la acesta se simțea miros puternic de alcool din cavitatea bucală.

Având suspiciuni rezonabile privind aflarea conducătorului auto în stare de ebrietate, agentul constatator i-a propus inculpatului să fie supus testării alcoolscopice obligatorii. Astfel, la ora 15:00, inculpatul a fost testat cu aparatul „Dräger Alcotest 6810", iar potrivit rezultatului nr. 6416, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat constituia 1,24 mg/l.

Prin acțiunile sale cet. Nebunelea Iurie Alexei a comis infracțiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (5) din Codul penal al Republicii Moldova "(...) Conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de alcool în sânge ce depășește 0,7 g/l sau de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l ori care se află în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante și/sau de alte substanțe cu efecte similare . Faptele prevăzute la alin. (1)–(4) săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere ori care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport sau în privința căreia a fost anulat dreptul de a conduce mijloace de transport (...)".

Inculpatul a înaintat în cadrul ședinței de judecată, conform art.364[1] Cod de procedură penală, cerere în formă de înscris autentic de recunoaștere în totalitate a faptelor indicate în rechizitoriu, pe care le cunoaște și asupra cărora nu are obiecții, solicitând examinarea în baza probelor administrate în faza de urmărire penală și nu solicită administrarea de noi probe. Prin încheierea instanței de judecată cererea respectivă a fost admisă.

În ședința de judecată, inculpatul Nebunelea Iurie Alexei a recunoscut vina integral și a declarat că îi pare rău de fapta comisă.

La 22 decembrie 2025, avocatul Anatolie Casap în interesele inculpatului Nebunelea Iurie Alexei, nefiind de acord cu sentința emisă, a înaintat recurs asupra acesteia, prin care a solicitat admiterea recursului; modificarea sentinței penale din 19.12.2025 în partea ce ține de pedeapsă; stabilirea pedepsei sub formă de 2 (doi) ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 1 (un) an; menținerea în rest a sentinței atacate, fără modificări. (f.d. 111-114)

În motivarea recursului, partea apărării menționează că la 19 decembrie 2025, Judecătoria *****, s. Central, a adoptat sentința de condamnare în privința lui Nebunelea Iurie, prin ce la condamnat la 2 ani privare de libertate, cu suspendarea condiționată a pedepsei pe un termen de 2 ani, pe faptul că nedeținând permis de conducere a mijloacelor de transport, încălcând prevederile Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009 și anume pct. 3) care prevede că „participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație; pct. 10 subpct.2) lit.a) potrivit căruia persoana care conduce un autovehicul (vehicul) trebuie să posede permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus sau actul de identitate valabil pe numele său, pentru a putea fi verificat dreptul de a conduce vehicule din categoria

(subcategoria) din care face parte vehiculul condus; pct. 11 lit.i) potrivit căruia conducătorul de vehicul este obligat să oprească imediat vehiculul la semnalul poliţistului; pct. 14 lit.a) potrivit căruia conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehicolul în stare de ebrietate.

Prin acţiunile sale intenţionate, Nebunelea Iurie a comis infracţiunea prevăzută de art. 264/1 alin. (5) din Codul penal după indicii calificativi, conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentraţie de vapori de alcool în aerul expirat ce depăşeşte 0,35 mg/1, săvârşită de către o persoană care nu deţine permis de conducere.

În cadrul şedinţei de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul Nebunelea Iurie, prin înscris autentic, a declarat că recunoaşte faptele indicate în rechizitoriu şi încadrarea juridică a acestuia în baza art. 264/1 alin. (5) din Codul penal, probele îi sunt cunoscute, înţelege conţinutul lor şi nu are obiecţii asupra acestora, cerând ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, deoarece nu solicită administrarea de noi probe.

Potrivit prevederilor art. 364/1 alin. (1), (2) şi (4) din Codul de procedură penală, pînă la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvîrşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decît dacă inculpatul declară că recunoaşte în totalitate faptele indicate în rechizitoriu şi nu solicită administrarea de noi probe, iar din probele administrate în faza de urmărire penală rezultă suficiente date cu privire la vinovăţia inculpatului. Instanţa de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sînt stabilite şi dacă sînt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse şi procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

În şedinţă de judecată, s-a constat că, Nebunelea Iurie, regretă de cele comise, este de acord să recupereze cheltuielile judiciare, nu dispune de resurse financiare să sa achite amenda, din motivul ca nu lucrează, este pensionar, iar conform materialelor cauzei nu a fost trans anterior la răspundere penală nici contravenţională.

Conform art. 61 din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului,

precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane.

Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. La stabilirea pedepsei, instanța de judecată ține seama de prevederile art. 75 alin. (1), (2) din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvîrșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci cînd gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Astfel, din dispozițiile enunțate se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu: pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată. Pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Menționează că legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Conform art. 8 din Codul penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvîrșirii faptei.

Așadar, prin prisma art. 16 alin. (3) din Codul penal, infracțiunea prevăzută de art. 264/1 alin. (5) din Codul penal, la data comiterii infracțiunii, se clasifică în categoria infracțiunilor mai puțin grave, săvîrșită cu intenție.

Potrivit prevederilor art. 7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvîrșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Conform art. 80/1 alin. (2) din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art. 181/1-182, 239-240, 242/1,242/2,256, art.264 alin.(2), (4), (6), art.264^1,324-335, 370 și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Reieșind din faptul că inculpatul Nebunelea Anatolie a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, corespunzător, conform art. 364/1 din Codul de procedură penală în coroborare cu art. 80/1 alin. (2) din Codul penal, la stabilirea pedepsei, inculpatul beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

La caz, sancțiunea normei incriminate inculpatului - art. 264/1 alin. (5) din Codul penal, prevede în calitate de pedeapsă amendă în mărime de la 2500 la 3000 de unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.

Astfel, aplicând prevederile art. 364/1 din Codul de procedură penală în coroborare cu art. 80/1 alin. (2) din Codul penal, prin reducerea cu o pătrime a limitelor maxime de pedeapsă, noua limită a pedepsei sub formă de amendă și închisoare prevăzute de art. 264/1 alin. (5) din Codul penal este - amendă în mărime de la 2500 la 2250 de unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 3 ani 09 luni.

Apărarea atrage atenția că acuzatorul de stat a solicitat de a-i stabili pedeapsă sub închisoare, cu suspendarea condiționată 1 an a pedepsei, pentru același fapt a pledat și apărarea.

La formarea viziunii complete asupra personalității inculpatului Nebunelea Iurie și condițiile de viață a familiei ultimului, apărarea atrage atenția că acesta la locul de trai se caracterizează pozitiv, nu se află la evidența medicului psihiatru, nu se află la evidența medicului narcolog, căsătorit, este la pensie, potrivit revendicării/Forma 246, anterior nu a fost atras la răspundere penală, nici contravențională.

Astfel, circumstanțe atenuante, în conformitate cu art. 76 din Codul penal ce ar atenua răspunderea inculpatului, este stabilit - săvârșirea pentru prima data a unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave.

Astfel, formulez prezentul recurs, prin care solicit modificarea sentinței penale
din 19.12.2025 exclusiv sub aspectul individualizării pedepsei, în sensul aplicării unei pedepse mai blânde, fără a fi contestate vinovăția sau celelalte dispoziții ale hotărârii.

Prin sentința atacată, instanța de fond l-a recunoscut vinovat și i-a stabilit pedeapsa de: 2 (doi) ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 2 (doi) ani.

Nu contest încadrarea juridică a faptei, nici starea de fapt reținută de instanță și nici vinovăția lui Nebunelea Iurie, pe care am recunoscut-o integral pe parcursul procesului penal.

Consider că pedeapsa aplicată este prea severă în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei și cu persoana condamnatului, iar scopul pedepsei penale poate fi atins printr-o sancțiune mai blândă.

In acest sens, solicit a se ține cont de următoarele aspecte: Recunoașterea integrală a vinovăției și cooperarea cu organele de urmărire penală și instanța de judecată; Lipsa antecedentelor penale/comportamentul pozitiv; Regretul sincer manifestat față de fapta comisă; vîrsta făptuitorului.

Concluzia instanței de fond că nu este necesară izolarea totală de societate pentru reeducarea condamnatului, aspect confirmat chiar prin aplicarea suspendării condiționate.

Potrivit art. 61 și art. 75 din Codul penal, pedeapsa trebuie să fie echitabilă, individualizată și orientată spre reeducare, iar în cazul meu scopul pedepsei poate fi atins prin reducerea termenului de suspendare condiționată, fără a agrava situația juridică.

La 22 ianuarie 2026 cauza a parvenit la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat pentru judecarea recursului. (f.d. 116)

Cu referire la termenul de înaintare a recursului, Completul de judecată constată că acesta este depus în termen, luând în considerație că sentința judecătoriei *****, a fost pronunțată la data de 19 decembrie 2025, iar recursul a fost depus de avocat la data de 22 decembrie 2025, - conform prevederilor art. 439 alin. (1) Cod de procedură penală.

Cauza în ordinea de recurs a fost examinată fără participanții la proces, or, potrivit prevederilor art. 447 Cod de procedură penală, *(1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces. (2) Instanţa de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinţei*.

Astfel, la data de 17 februarie 2026, în adresa participanților la proces a fost expediată notificare, prin care s-a acordat părților la proces termen pentru depunerea referinței la cererea de recurs. (f.d. 119)

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate a primei instanțe în raport cu motivele recursului invocate în conținutul acestuia, Completul de judecată consideră necesar de a-l respinge, ca fiind nefondat recursul declarat de avocatul Anatolie Casap în interesele inculpatului Nebunelea Iurie Alexei împotriva sentinței judecătoriei ** din 19 decembrie 2025, din următoarele considerente.***

Conform prevederilor 364[1] alin. (10) Cod de procedură penală al RM, sentinţa adoptată în condiţiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită.

Potrivit prevederilor art.448 alin.(1)-(2) Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în recurs*.

Conform prevederilor art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) din Codul de procedură penală, *judecând recursul, instanţa respinge recursul, menţinând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat*.

Conform art.1 alin.(2) din Codul de procedură penală, *procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societăţii şi statului de infracţiuni, precum şi protejarea persoanei şi societăţii de faptele ilegale ale persoanelor cu funcţii de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracţiunilor presupuse sau săvârşite, astfel ca orice persoană care a săvârşit o infracţiune să fie pedepsită potrivit vinovăţiei sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată*.

Potrivit art.2 alin.(1)-(2) din Codul penal, *legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni*.

Conform prevederilor art.6 § 1 a Convenţiei Europene pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

În conformitate cu practica Curții Europene a Drepturilor Omului, „*pentru ca procedurile să fie corecte, așa cum prevede art. 6 alin. (1) din Convenție, instanța trebuie să examineze în mod corespunzător observațiile, argumentele și probele prezentate de către părți, fără a fi părtinitoare în aprecierea aplicabilității*

acestora la decizia sa", (cauza *Krasulya contra Federaţiei Ruse,* plângerea nr. 12365/03, hotărârea din 22 februarie 2007, §50; cauza *Van Kük contra Germaniei, 35968/97, §§ 47, 48, CEDO 2003-VII,* cazul *Kraska contra Elveţiei* din 19 aprilie 1993, Seria A, N 254-B, § 30).

Prin sentința Judecătoriei ***** din 19 decembrie 2025, Nebunelea Iurie Alexei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) din Codul penal și a fost condamnat, în baza acestei norme legale, cu respectarea prevederilor art. 80[1] din Codul penal, la pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 din Codul penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, cu condiția ca, pe durata termenului de probațiune, condamnatul să nu săvârșească o nouă infracțiune și să îndreptățească încrederea acordată printr-o conduită exemplară.

În conformitate cu art.90 alin.(6) lit.a) Cod penal, se obligă condamnatul Nebunelea Iurie Alexei:

-să nu-şi schimbe domiciliul şi/sau reşedinţa fără consimţământul organului competent;

-să participe la programe probaţionale, pe durata termenului de probaţiune stabilit. (f.d. 106–107)

Cu referire la pedeapsa stabilită de instanța de fond inculpatului Nebunelea Iurie, Completul de judecată menționează că, potrivit prevederilor art.61 alin.(1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform prevederilor art.75 alin.(1) și (2) din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci când

gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată.

Subsecvent, din dispozițiile art.75 alin.(1) din Codul penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea unor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părţii Generale a Codului penal.

Totodată, individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

După această clarificare, instanța de recurs accentuează, că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială a acestuia.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

La caz, Completul de judecată reține că, sancțiunea pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) din Codul penal – se pedepseşte cu amendă de la 2500 la 3000 de unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.

Verificând legalitatea și temeinicia sentinței contestate, Completul constată că instanța de fond, apreciind probele administrate în cadrul cercetării judecătorești, cu respectarea principiului contradictorialității și al egalității părților în drepturile procesuale, din punctul de vedere al pertinenei, concludenței, utilității și veridicității acestora, precum și prin coroborarea lor, a stabilit în mod întemeiat că fapta penală a fost săvârșită de inculpatul Nebunelea Iurie Alexei și a fost corect încadrată juridic ca infracțiune prevăzută de art. 264[1] alin. (5) din Codul penal al RM, ceea ce dovedește, dincolo de orice dubiu rezonabil, vinovăția acestuia în comiterea faptei imputate.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține că speța a fost examinată în instanța de fond în procedură simplificată conform art.364[1] din Codul de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

La caz, Completul instanței de recurs remarcă, că legalitatea și temeinicia sentinței primei instanțe este contestată de avocatul Anatolie Casap în interesele inculpatului Nebunelea Iurie Alexei doar în partea stabilirii pedepsei ultimului, solicitând admiterea recursului; modificarea sentinței penale din 19.12.2025 în partea ce ține de pedeapsă; stabilirea pedepsei sub formă de 2 (doi) ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 1 (un) an.

Completul de judecată a constatat, că instanța de fond corect a examinat şi acceptat cererea inculpatului Nebunelea Iurie Alexei privind judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, considerând că din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite și există suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, după cum o cer prevederile art.364[1] alin.(4) din Codul de procedură penală.

Mai mult ca atât, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, just a apreciat că din probele administrate în cadrul urmăririi penale rezultă că faptele au avut loc și au fost săvârșite de către inculpatul Nebunelea Iurie Alexei în circumstanțele descrise mai sus.

Cu referire la pedeapsa stabilită inculpatului, Completul de judecată a conchis că aceasta corect a fost individualizată de către instanța de fond.

Instanța de recurs menționează că instanța de fond a stabilit corect starea de fapt. Completul de judecată reține că instanța de primă instanță, la individualizarea pedepsei, s-a ghidat după dispozițiile art. 61, 7, 16, 75, 76, 77, 90 și 80[1] Cod penal al Republicii Moldova, luând în considerare caracterul și gradul de periculozitate socială al infracțiunii săvârșite, persoana inculpatului, existența circumstanțelor atenuante și absența celor agravante.

Infracțiunea săvârșită de Nebunelea Iurie Alexei a fost încadrată conform art. 264[1] alin. (5) Cod penal, ca infracțiune mai puțin gravă (art. 16 alin. 4 Cod penal). Instanța de primă instanță a stabilit în mod credibil toate circumstanțele cauzei și vinovăția inculpatului „în afara oricărui dubiu rezonabil".

Instanța de primă instanță a aplicat inculpatului pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 2 (doi) ani, cu suspendarea condiționată a executării acesteia. Această pedeapsă corespunde scopurilor pedepsei penale – corectarea, reeducarea și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni – asigurând totodată un control adecvat asupra conduitei inculpatului, fără a produce consecințe excesive asupra vieții sale personale și familiale.

Aplicarea unei pedepse alternative nu ar fi asigurat un efect preventiv suficient și ar fi putut fi disproporționată raportat la situația socială a inculpatului.

Inculpatul a recunoscut integral faptele și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată (art. 80[1] Cod penal), ceea ce reprezintă o circumstanță atenuantă.

Completul consideră că pedeapsa condiționată aplicată respectă principiul proporționalității, consacrat și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Pe baza celor de mai sus, casarea ajunge la concluzia că sentința instanței de primă instanță este legală, temeinică și urmează a fi lăsată fără modificări. Pedeapsa aplicată este adecvată și proporțională, respectă scopurile pedepsei penale și principiile dreptului penal.

Partea apărării indică că sancțiunea normei incriminate inculpatului - art. 264/1 alin. (5) din Codul penal, prevede în calitate de pedeapsă amendă în mărime de la 2500 la 3000 de unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.

Astfel, aplicând prevederile art. 364/1 din Codul de procedură penală în coroborare cu art. 80/1 alin. (2) din Codul penal, prin reducerea cu o pătrime a limitelor maxime de pedeapsă, noua limită a pedepsei sub formă de amendă și închisoare prevăzute de art. 264/1 alin. (5) din Codul penal este - amendă în mărime de la 2500 la 2250 de unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 3 ani 09 luni.

Menționează că acuzatorul de stat a solicitat de a-i stabili pedeapsă sub închisoare, cu suspendarea condiționată 1 an a pedepsei, pentru același fapt a pledat și apărarea.

La formarea viziunii complete asupra personalității inculpatului Nebunelea Iurie și condițiile de viață a familiei ultimului, apărarea atrage atenția că acesta la locul de trai se caracterizează pozitiv, nu se află la evidența medicului psihiatru, nu se află la evidența medicului narcolog, căsătorit, este la pensie, potrivit revendicării/Forma 246, anterior nu a fost atras la răspundere penală, nici contravențională.

Totodată, argumentele indicate de partea apărării nu pot fi luate în considerare de către complet din următoarele motive.

Completul de judecată reține că norma incriminată – art. 264¹ alin. (5) din Codul penal – prevede, ca sancțiune, amendă de la 2.500 la 3.000 de unități convenționale sau închisoare de la 2 la 5 ani. Chiar dacă art. 364¹ din Codul de procedură penală și art. 80¹ alin. (2) din Codul penal permit reducerea cu o pătrime a limitelor maxime ale pedepsei, acest lucru nu afectează caracterul proporțional și adecvat al pedepsei stabilite de instanța de fond – închisoare de 2 ani cu suspendare condiționată pe 2 ani – care se încadrează legal în limitele prevăzute de lege.

Deși inculpatul este caracterizat pozitiv la locul de trai, nu are antecedente penale și se află într-o situație familială stabilă, aceste circumstanțe au fost deja luate în considerare de instanța de fond la individualizarea pedepsei, ca circumstanțe atenuante. Acest lucru nu elimină necesitatea aplicării unei pedepse proporționale gravității infracțiunii, având în vedere pericolul concret pentru siguranța publică generat de fapta comisă (conducerea unui mijloc de transport sub influența alcoolului/substanțelor stupefiante, fără permis).

Pedeapsa aplicată – 2 ani închisoare cu suspendare condiționată pe 2 ani – respectă principiul proporționalității consacrat în Codul penal și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, având ca scop corectarea, reeducarea și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, fără a produce efecte disproporționate asupra vieții personale și familiale a inculpatului.

Argumentele apărării privind reducerea termenului de suspendare la 1 an sau înlocuirea pedepsei cu o măsură alternativă (amendă) sunt nefondate. Pedepasa stabilită de instanța de fond este legală, echitabilă, individualizată și proporțională cu gravitatea infracțiunii și cu scopurile pedepsei.

Faptul că acuzatorul de stat și partea apărării au propus, pentru același fapt, aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare cu suspendare condiționată pe un termen de 1 an nu afectează legalitatea și proporționalitatea pedepsei stabilite de instanța de fond. Instanța, individualizând pedeapsa, a ținut cont de gravitatea faptei, de pericolul concret pe care acesta îl reprezintă pentru siguranța publică (conducerea unui mijloc de transport sub influența alcoolului/substanțelor stupefiante, fără permis), precum și de circumstanțele atenuante ale inculpatului.

Astfel, instanța a apreciat că o pedeapsă de 2 ani închisoare cu suspendare condiționată pe 2 ani este proporțională, adecvată scopului pedepsei – corectarea, reeducarea și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni – și asigură un control adecvat asupra conduitei inculpatului, fără a produce efecte disproporționate asupra vieții sale personale și familiale. Propunerea ambelor părți nu obligă instanța să acorde exact aceeași pedeapsă, aceasta având competența de a individualiza sancțiunea în funcție de circumstanțele concrete ale cauze.

Reieșind din considerentele relatate, Completul de judecată conchide, că argumentele invocate în cererea de recurs depusă de avocatul în interesele inculpatului sunt nefondate, nu pot servi temei de admitere a recursului vizat și nu se impune necesitatea intervenirii în soluția instanței de fond.

Generalizând aspectele invocate, instanţa de recurs reţine că temeiurile invocate de reprezentantul recurentului nu şi-au găsit confirmare la examinarea recursului.

Pentru motivele expuse mai sus, în conformitate cu art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) din Codul de procedură penală, Completul de judecată va respinge recursul declarat de avocatul Anatolie Casap în interesele inculpatului Nebunelea Iurie Alexei împotriva sentinței judecătoriei ***** din 19 decembrie 2025, ca fiind nefondat, reținând în acest sens că, sentința primei instanțe este una legală și întemeiată, iar careva temeiuri de casare a acesteia nu au fost reținute.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art.447-448, art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) din Codul de procedură penală al RM, *Completul de judecată,*

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de avocatul Anatolie Casap în interesele inculpatului Nebunelea Iurie Alexei.

Se menține sentința judecătoriei ***** din 19 decembrie 2025, adoptată pe cauza penală privind învinuirea lui Nebunelea Iurie Alexei de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) din Codul penal al Republicii Moldova.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Judecător: Judecător:

MIRONOV Andrei HUDOBA Valeri COLEV Grigori